

ABC-klubbens största fall

av Henry Arvered och Stella Klingberg Ektorps skola

Det var en dag när Asta, Bea och Cesar skulle ha ett akut möte för ABC-klubben. På mötet pratade de om det fantastiska guldäpplet i staden som har blivit stulet från stadens museum.

Nästa dag i skolan gick Asta med Ronny för att Bea och Cesar var matförgiftade. Ronny och hans familj var nya i den lilla staden. När Ronny skulle plocka upp sitt pennfodral ur sin skolväska ramlade något glansigt ut ur väskan men Ronny var snabb att plocka upp den glansiga saken ner i väskan igen.

-Vad har du för glansig sak i väskan? frågade Asta.

-Inget, sa Ronny snabbt som satan.

När Asta och Ronny var på lektionen kunde Asta inte jobba för hon tänkte bara på den glansiga saken som hade ramlat ut ur Ronnys väska innan lektionen började. På lunchrasten gungade Asta och Ronny. Men efter en stund sa Ronny att han behövde gå på toa men i själva verket gick han bort mot grinden och gick därifrån.

Asta såg när Ronny gick därifrån och smög efter. Ronny gick in i en mörk gränd en bit från skolans område. Asta tvingade sig själv att gå efter fast hon inte vågade. När Ronny kom till slutet av gränden stod det två vuxna där med luvor så man inte kunde se deras ansikten. Plötsligt vände sig Ronny om och

såg Asta. Asta satte fart mot skolgården men hon snubblade på en stor sten och föll till marken. Det blev svart!!!

När Asta vaknade var hon inte på skolan eller hemma utan i en städskrubb fasttejpade i en ny stol från Ikea. Det var becksvart i rummet där Asta satt fasttejpade. Asta skrek på hjälp men ingen svarade. Det kändes som om hon hade suttit där i timmar eller dagar. Plötsligt öppnades dörren och en lång man kom in i rummet.

- Det var samma man i gränden och som jagade mig, tänkte Asta tyst. När mannen sedan lämnade rummet kom Ronny in istället.

-Ronny, hjälp mig, väste Asta.

-Sorry, men nej, sa Ronny. Ronny gick runt stolen där Asta satt. När Ronny kom riktigt nära skallade Asta Ronny i magen. Just när Ronny tänkte slå tillbaks kom den andra vuxna in som visade sig vara en kvinna. Det var samma kvinna som hade stått i gränden tidigare på dagen. Kvinnan sa genast åt Ronny att släppa Asta. Kvinnan sa att ingen mer skulle få veta vad de höll på med, hon sa det med arg röst.

-Jag känner igen henne, tänkte Asta.

-Åh, du kommer ihåg mig, sa kvinnan med en mörk röst.

-Jag är ju din gamla barnvakt, sa kvinnan med ännu mörkare röst. Nu mindes Asta klart och tydligt vad hon heter, hon heter Zara. Asta minns att Zara försökte sno Aastas mammas guldhalsband.

-Det var ni! sa Asta.

-Vad har vi gjort för fel? sa Ronny.

-Ni är guldberoende, skrek Asta.

-Ja, och? sa Zara och Ronny samtidigt och gick därifrån.

Asta hittade en kniv på en hylla och med hjälp av den kunde hon skära sig loss från stolen och genast ta sig ut från skrubben. Hon kände igen sig. Hon var på det nedlagda sjukhuset en bit från skolan. När hon öppnade dörren så såg hon att Ronny var efter henne. Asta visste att Beas hus var närmast så hon sprang dit med Ronny hack i häl. Hon hann precis in i Beas hus innan Ronny hann dit.

Cesar var hemma hos Bea. Asta skrek att de skulle ringa polisen. När polisen kom berättade Asta alltihop som t ex var de bodde, vad de hette och att det var dem som hade tagit guldäpplet. Asta tog fram en tidning och pekade på en bild som föreställde en familj. Hon visade först den för Yngve och sedan visade hon bilden för Bea och Cesar.

-Det är hon, sa Asta.

-Jo, jag känner igen henne, sa Bea.

Men jag kan inte komma på var jag sett henne förut.

-Du inbillar dig, sa Cesar.

Hon har ju precis flyttat hit.

Asta hämtade sina skor ur torkskåpet. Hon drog ut tidningspappret hon hade stoppat i dem när de var blöta efter att ha flytt från Ronny. Sedan knölade hon ihop det till en boll och kastade den på Bea. Bea fnissade till men rynkade sedan pannan. Sakta vecklade hon upp tidningssidan.

-Jag sa ju det! sa Bea och pekade på en bild av kvinnan.

Jag visste att jag hade sett henne förut någonstans. Precis då knackade det på dörren. Asta blev rädd och gömde sig medan Bea och Cesar gick och öppnade. Det var Yngve som stod där.

-Hej, sa Bea och Cesar.

-Hej barn, är Asta här för jag måste prata med henne, sa Yngve med allvarlig röst.

-Ah, jag kan hämta henne, sa Bea.

-Hej, du ville prata med mig? sa Asta.

-Ja, om det där du anmälde, började Yngve.

-Ja hur visste du att de hade guldäpplet? sa Yngve fundersamt.

Asta, Bea, Cesar och Yngve satt och pratade, sen berättade Asta hur hon visste att de hade guldäpplet. Sen så firade de att guldäpplet var tillbaka.

Yngve svängde förbi en snabbis lite senare och sa att den långa mannen heter Magnus.

-Asta, så du vet har Magnus och Zara åkt i fängelse, sa Yngve.

-Men Ronny då, stal han inte guldäpplet? sa Asta med ledsen röst.

-Tyvärr, han var också inblandad, han är nu på ett barnhem, sa Yngve.

slut